

st • joe

HIRMONDÓ

2021 • December

A MI SZALAGTŰZŐNK

Több vagy, ha adsz!

Nyitott szemmel
a fővárosban

Nicsak, az ott a Pápa!

TARTALOM

3 Előszó 4 Veni Sancte 5 Nicsak, az ott a Pápa! – Az Eucharisztikus Kongresszuson jártunk 6-7 Interjú Igazgató Úrral – Aki a meg nem vett halaknak köszönheti gitárját 8 Kérdezd a papot! – Mi megkérdeztük 9 Több vagy, ha adsz! - 72 óra kompromisszum nélkül 10-11 Szalagtűzők 12 Interjú Zombor Mártika néniével - Kutyabemutató az iskolában 13 Pódiumbeszélgetés Haranghy Sándorral 14 Mindenszentek ünnepe és halottak napja 15 Egy különleges nap – A hallássérülteknél jártunk 16 - 17 Közkívánatra – Bemutatkozik Tőkés Dani bácsi 17 Hogyan lettem pulitenyésztő? Vincze Attila tanár 18 Békakiállítás	Látogatás az Agóra Tudományos Élményközpontba 19 Nyitott szemmel a fővárosban 20 Adventi gondolatok Tóth László atya 21 Advent kapcsán 22 Filmajánló – Magyar Passió 23 Búvásvölgyi kirándulás 24 - 25 Művésznegyed 26 - 27 SzENTjoeFAZÉK – Bécsi Géza prefektus kedvenc receptje 27 Meséj magadról nagypapa! 28 Híreink röviden 29 Kollégiumi hírek 30 Rejtvénysarok 31 Alsósaink aranyköpései Ki lehet ő?

IMPRESSZUM

Kiadja: Szent József Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Felelős kiadó: Dr. Bódis Zoltán intézményvezető

Főszerkesztő: Sin Angelika

A szerkesztőség tagjai: Benyák Bence 11.A • Gál Anna 11.A • Mazák Ivett 11.A
Skublics János 11.A • Szabó Csaba 9.B

Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Szent Anna u. 17-19.

Címlapon: Szalagtűző 12.A osztály

KEDVES OLVASÓ

Kétségtelen, hogy a Szent Joe mára hírnevet szerzett a városban és a régióban egyaránt. Köszönhető ez iskolánk gyermekközpontúságának és a tradicionális értékek jelenlétének. Itt nem drákói szigorral neveljük a gyermekeket, hanem valóban hozzásegítjük őket, hogy azzá legyenek, akiké lehetnek. Ehhez a szellemi táplálék mellett a lelki táplálékot is biztosítjuk diákjainknak.

Nos, miután az egekig magasztaltam szeretett iskolámat, úgy sportszerű, ha szint vallunk a hiányosságokat illetően is. Ilyen úr volt eddig az iskolaújság hiánya. Bár korábban voltak próbálkozások ezen a téren, azok mind tiszavirágéletűnek bizonyultak. Ennek természetesen mindig megvolt az objektív oka. Most - egy évtized elteltével - újra mertünk álmodni.

Csapatommal igyekeztünk változatos és számotokra is vonzó témákat felgöngyölíteni. Így légy te az osztály leghelyesebb pasija vagy legmenőbb csaja, a partiarc vagy a lúzer, az elsőként érkező vagy a későn, a stréber vagy a lógós, a puskázós, a nyalizós vagy a kakukktojás - remélem, mindannyian megtaláljátok a kedvenc rovatotokat benne.

Sin Angelika

VENI SANCTE

Szeptember 1-jén iskolánkban is becsöngettek a tanároknak, diákoknak egyaránt. A tanév Veni Sancte szentmisével, azaz a Szentlélek segítségül hívásával kezdődött. Ezt megelőzően pedig az egyházmegye tanárai, dolgozói vettek részt közös tanévnyitó szentmisén.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartásában működő köznevelési intézményeknek a közös tanévnyitó ünnepsége 2021. augusztus 27-én volt Debrecenben, a Megtestesülés-templomban. Ezen nem tanulók, hanem tanárok, lelkipásztorok és egyéb dolgozók vettek részt. A Veni Sancte szentmisét Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mutatta be, aki azt kérte a jelenlévőktől, hogy a gyermekeket életre és szeretetre neveljék. A szentmisét követően Némethné Székely Julianna tanfelügyeleti főigazgató, ezt követően pedig Türk László oktatásszervezési főigazgató tartottak előadást. Az ünnepség végén püspök atya Szent Gellért-díjakat adott át pedagógusoknak. Néhány nappal később pedig nekünk, diákoknak is megérkezett a baljós szeptember 1-je. Bancsi Zoltán atya előbb a kisebbeknek, majd a nagyobb diákoknak tartott Veni Sancte szentmisét. A Szentlélek erejével indult tehát el az új tanév iskolánk minden diákjának.

Gál Anna 11.A

NICSAK, AZ OTT A PÁPA! – AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSON JÁRTUNK

Az új tanévünk már az elején igen érdekesen kezdődött. Szeptemberben ugyanis iskolánk diákjainak, tanárainak lehetősége volt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sokszínű programjain részt venni. Az eseménysorozat csúcspontja a Ferenc pápa által tartott zárómise volt.

Ezúttal ismét Magyarországon rendezték az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, amit kicsiny kis országunk utoljára 1938 májusában szervezhetett meg. Eredetileg 2020-ban tartották volna, de a koronavírus okozta világválság miatt ez egy évet csúszott.

A kongresszus 1881 óta négyévente ül össze. Ezen az egy héten át tartó programradaton a katolikus egyház tanítása alapján Jézus Krisztust hirdetik és ünneplik.

Iskolánkból a 12. osztályos tanulók szeptember 10-én részt vettek a Papp László Budapest Sportaréánában megrendezett Forráspont ifjúsági esten, mely Ákos koncerttel zárult, és diáktársaink beszámolója szerint eszméletlenül jó volt.

Mi, alsóbb évfolyamosok és tanáraink pedig szeptember 12-én vasárnap kora reggel keltünk útra, hogy időben Budapestre érjünk a pápai zárómisére. Ez majdnem sikerült.

A mise latin illetve angol nyelven folyt, de telefonjaink segítségével lehetőségünk volt magyar fordítással hallgatni. Mivel viszonylag közeli szektorban kaptunk helyet, így ráláttunk a színpadra. És ha az ember elég szemfüles volt és jól látó, még egyszer-egy-

szer a Szentatyát is megpillanthatta. A misét leginkább egy nagy képernyőn követhettük végig.

Összegzőként azt mondhatom, nagyon nagy szerencsénk volt, hogy részt vehettünk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ezen programjain: az Ákos koncerten és a pápai zárómisén. Ha alkalmam nyílna rá, akkor újra szívesen ellátogatnék egy ilyen nagy és ritka eseményre.

Mazák Ivett 11.A

AKI A MEG NEM VETT HALAKNAK KÖSZÖNHETI A GITÁRJÁT

-interjú Igazgató Úrral-

I.rész

Talán nem is olyan ismeretlen számunkra a Bódis Zoltán Igazgató úr név, hisz nem egyszer haladunk el ajtaja mellett gyorsabbra véve ezzel lépteinket. De vajon el tudjuk-e képzelni őt, mint egyszerű vidéki diákot, aki a nagyvárosi, gimnáziumi éveit gitára pengetésével töltötte el? Hogyan lett e fiúcskából iskolánk intézményvezetője?

Mi diákok nagyon keveset tudunk igazgató úrról. Kérem, meséljen a gyermekkoráról! A családjáról!

Nekem nagyon boldog gyermekkorom volt. Egy harmonikus családban éltem. Nagyon sok helyre eljutottam. A szüleim mindig törekedtek arra, hogy megismerjük a hazánkat. Ezért hálás vagyok nekik, mert tényleg sok helyen járhattam már gyerekként is. Somogy megyében éltünk, de én eljutottam a Tiszántúltra, valamint az ország északi részére is. Törekedtek arra, hogy tágas műveltségre tegyek szert. Ezt követtem is, hiszen nagyon szerettem olvasni. És német szakos tanár is azért lettem, mert annak idején a németet magánszorgalomból kezdtem el tanulni délutánonként, akkoriban ugyanis még csak az oroszot lehetett tanulni az iskolákban. Mivel tényleg nagyon szerettem olvasni, ezért a pályám is az anyanyelv, az irodalom felé kanyarodott. Aztán a gimnáziumi évek alatt Budapestre költözött a családjunk – édesapám ott kapott állást. Ez mindenképp nehéz, de érdekes váltás volt.

Miért?

Egyrészt elszakadtam azoktól a barátaimtól, akikkel kisgyermekkoromtól voltam együtt. Másrészt egy vagány pesti gimnáziumi osztályba bekerültem, ahol én voltam a vidéki fiú. Ezért itt sokáig kerestem a helyemet, de ekkor én már elég jól gitároztam, és kialakult egy olyan baráti kör, akikkel aztán alakítottunk egy zenekart. Nagyon sokat zenéltünk, dalokat írtunk, itt gitároztunk, ott gitároztunk. Ilyen szempontból nekem nagyon jó kamaszkorom volt, mert nem „kellett” bulikba járnom, nem „kellett” ci-

garettára rászoknom, nem „kellett” alkoholt fogyasztanom ahhoz, hogy népszerű legyek. Csak elővettem a gitáromat, és ekkor már mindenki azonnal azt mondta, hogy úúú, de jó! Tehát a társaság középpontja tudtam lenni anélkül, hogy ilyen furcsaságokat kelljen csinálnom. És azóta is így élek - a gitár mindig velem van. Ha az irodámban körbenézel, akkor három gitárt is láthatsz. Nekem a gitár egy olyan segédeszközöm lett, amivel sok helyen tudtam kapcsolatot létesíteni - akár a kortársaim, akár az idősebbek, vagy akár a legfiatalabb korosztály között. Úgyhogy a gitártudásomat nagyon fontosnak tartom. Ezt édesanyámnak köszönhetem.

Ő szorgalmazta a zeneiskolai tanulmányait?

Nem egészen. Az úgy volt, hogy halakat szerettem volna venni. Korábban volt egy papagájunk meg egy kanári madarunk, de azok sajnos elpusztultak, ám én mindenképp szerettem volna valamilyen hobbiállatot, ezúttal halakat. Édesanyám pedig azt mondta, hogy a madarakkal se bántam túl jól, mindig figyelmeztetnie kellett, hogy tisztítsam ki a kalitkájukat. És azt javasolta - mivel ő nem akart hetente akváriumot tisztogatni -, vegyek inkább egy gitárt. Erre én rábólintottam. Na, jó, ne legyenek halaim, legyen inkább gitár! Persze egy év múlva azt mondta édesanyám, hogy megbánta, mert a halak csöndben lennének.

Sokat gitározott otthon?

Igen. És nemcsak én, hanem a barátaim is feljöttek hozzánk - mert az osztálytársaim is elkezdtek gitárt venni -, és minden hétvé-

gén ott voltak nálunk. Nálunk volt a központ, mindig ott volt a próba. Szegény szüleim, ha most elképzelem, hogy szombat délután a béke és nyugalom helyett a gitár hangját hallgatták. És akkor még nem nagyon tudtunk gitározni. Tudtunk három akkordot, edényekből csináltunk dobokat, és magunktól kezdtünk el tanulni. És tényleg úgy volt, hogy tudtunk két dalt, meg írtunk hozzá négy sajátot. Nagyon kis kreatív csapat voltunk. Sőt, mi mindig lemezekben gondolkodtunk. Akkoriban még kazettás magnó volt, és egy oldal harminc percet tartott egy kazettán. Mindig addig zenéltünk, míg egy harminc perces kazetta megtelt a dalainkkal. Az egyik barátom megőrzött egy ilyen kazettát. Úgyhogy van egy felvétel, amelyen kamaszkorunkban muzsikálunk. Vicces így utólag. Szóval egy baráti kreatív közegeben nőttem fel, ahol mindig együtt voltunk.

Tinédzserkorában igazgató úr érezte azt, hogy Isten nem néz magára, vagy nem figyel rá? Esetleg elfordul öntől? Voltak mélypontok?

Nagyon érdekes. Én nem egy klasszikus templombajáros családból származom. Ott volt mindig a valláshoz való fordulás, vagy a hitnek az ügyei, de nem volt mindennapos gyakorlat a családjunkban. Viszont engem nagyon érdekelt ez a problematika, hogy mi is ez az istenkérdés, és teljesen önállóan magamtól - tehát nem a szüleim hajtottak - eljártam egy olyan előadássorozatra, amely a Biblia és a művészetek kapcsolatát mutatta be. Ehhez minden héten egy órát kellett utaznom oda, két óra volt az előadás, egy órát vissza. Annyira érdekelt ez a téma, és annyira lenyűgözött az előadó, hogy máig

megvan az akkor használt füzet. Valójában olyan tágasan kezdtem el látni ezt az egészet, és akkor értettem meg, hogy az európai kultúra valójában a keresztény szemléleten alapul. Ha akarjuk, ha nem. És én mindig azt mondom, hogy már csak azért meg kellene ezt mindenkinek nagyon alaposan ismernie, hogy tudja milyenek a gyökereink és honnan jövünk. Nagyon szomorú, hogy az Európai Unió alapdokumentumaiból kivették a kereszténységre való utalást, és kikerült belőle az, hogy Európának keresztény gyökerei vannak. Ezt nagy problémának gondolom. És volt még egy nagyon érdekes személyes tapasztalatom. Amikor Budapestre kerültem, akkor új fiúként eleinte csak figyeltem, hogy mi történik. Volt egy nagyon kedves osztálytársam, aki végül nagyon jó barátom is lett. Egy kicsit furcsa, mert ő lány. De nem szerelmesek voltunk egymásba, hanem tényleg barátok voltunk. Ő egyszer azt mondta, hogy szeretne valami nagyon fontos titkosat elmondani nekem, amit még senkinek nem mondott el az osztályban. De nekem elmondta - ne felejtjük, hogy ez még a rendszerváltás előtt történt -, hogy ő titokban eljár templomba. És hogy számára ez milyen fontos, és milyen jó, hogy erről tudunk beszélgetni. Akkor elkezdődött egy nagyon érdekes beszélgetés arról, hogy ő ezt hogyan éli meg. És én is örültem, hogy az Istenről lehetett beszélgetni valakivel az osztálytársak közül. Ez nagy adomány volt, mert abban az időben ez nem volt szokás. Pl. emlékszem, hogy volt egy nagyon jó fej történelemtanárunk, aki egyszer azt mondta, gyerekek, igaz, hogy itt élünk a szocializmusban, de most jön karácsony, így a mai történelem órán Jézusról fogok nektek beszélni. Ez nagyon furcsa dolog volt akkoriban, hisz a tanárunk nem arról beszél, milyen hősök voltak a egykori kommunisták, hanem Jézusról beszélt, meg karácsonyról. Nagyon különleges dolog volt. Kicsit úgy érzem, hogy a Jóisten mindig megtalálja azt a nyelvet, vagy megtalálja azt az üzenetet, amivel meg tudja szólítani az embert. És én abban hiszek, hogy ez most is így van. Nem hiszem, hogy bárki, aki nyitott szívvel és nyitott füllel jár, akkor nem találhatja meg az életében azt, hogyan szólíthatja meg az Isten. Csak nagyon sokszor könnyebb nem észrevenni. Vagy nagyon sokszor könnyebb azt mondani, hogy majd jövőre, majd egy év múlva. Mindig voltak körülöttem olyan emberek, akik mutatták azt, hogy van egy olyan biztos pont az életünkben, amire nagyon kell figyelni.

Hol végezte felsőfokú tanulmányait?

Kérem, meséljen az egyetemi éveiről! A gimnázium befejezése után Debrecenbe kerültem egyetemre. Itt nagyon fontos tanáraink voltak, akik meghatározták a gondolkodásmódot. És kicsit sajnálom a mostani egyetemistákat, mert úgy látom kevés a szabadságuk, túl gépiessé vált az egyetemi rendszer. Az én korosztályom a rendszerváltás környékén volt egyetemista, és akkor nagyon sok minden átalakult. Például én megtehettem, hogy ha valami tetszett, akkor azt 3-4 éven keresztül hallgattam. Volt egy tanár, akinek minden évben beiratkoztam az órájára. Ő egy Németországból érkezett kiváló irodalmár volt. Olyan alaposan meg tudtam tanulni azt, amit ő tanított, hogy utána részt vettem német szövegek fordításában, valamint cikkeket kezdtem el írni. Így lettem az első magyar szakos PhD-s a Debreceni Egyetemen (Ez egy új képzési forma

volt 1993-ban). Itt találkoztam Görömbei Andrással, aki az akkori időszak meghatározó irodalomtudósa volt, s felfigyelt rám: egy vizsgán olyan lelkesen beszéltem neki kedvenc írómról, Hamvas Béláról, hogy felajánlotta, ha sikeresen leteszem a PhD-felvételi vizsgát, akkor mehetnék a doktori programra. Szerencsére ezt sikeresen megcsináltam. Végigvittem az ott eltöltendő három évet. Nagyon érdekes tapasztalatokra tettem szert abban, hogy hogyan lehet könyvet, tanulmányokat írni. Ezt egyébként azóta is folytatom, hiszen jelenleg kutatótanár vagyok, akinek az a feladatköre, hogy keressen az iskolához, oktatáshoz kapcsolódó témákat, feldolgozza azokat, és ezekről írjon cikket, ezekhez készítsen programokat.

Köszönöm a beszélgetést. Következő alkalommal a munkásságáról kérdezem majd igazgató urat!

Gál Anna 11.A

KÉRDEZD A PAPT!

Állandó rovatként jelentkezik a Kérdezd a papot! összeállítás. Várjuk kérdéseiteket, melyeket mindig egy-egy atya válaszol majd meg. Ezúttal Törő András atyát és Szabó Gábor diakónust kérdeztük.

Miért szeretett volna pap lenni?

Az, hogy ma papként szolgálok, nem az én döntésem volt, hanem Isten hívott meg erre. A papi hivatás egy olyan válasz a Teremtő meghívására, amelyet nem érvek építenek fel, hanem az ember szívében születik meg. A papi hivatás melletti elköteleződés titka, hogy merjük meghallani a szív érzését, amelybe Isten belehelyezte a meghívását. Én így lettem pap, felismertem a szívembe helyezett személyes meghívást. A papi hivatáshoz hozzátartozik a cölibátus, amelynek a kiindulópontja nem egy lemondás, hanem egy választás. Amikor igent mondtam a papságra, akkor nemet mondtam arra, ami nem fér bele. A szerelem, majd a házasság is ilyen folyamat: megszületik a szívben egy érzés, majd döntök valaki mellett. Akkor sem azt latolgatom, hogy mennyi mindenről és mennyi mindenkiről mondok le, hanem elköteleződök a választásom mellett, amelyhez hozzá tartozik egy életforma. Fontos, hogy a meghívást Isten helyezi a szívünkbe, de a választás joga a miénk. Rajtunk áll, hogy ezekben a döntésekben a jót látjuk-e meg, az áldásokat keressük-e vagy pedig a lemondásokat, az áldozatvállalásokat állítjuk középpontba.

Mi a hobbija?

Papként vannak olyan hétköznapi tevékenységek, amelyekre szükség van ahhoz, hogy kikapcsolódjak. Én ennek a kikapcsolódásnak az örömét élem meg akkor, amikor találkozok a családommal, a barátaimmal, illetve új embereket ismerhetek meg. A találkozások, az emberi kapcsolatokra való odafigyelés által egymás életét értékekben gyarapíthatjuk. Szeretek továbbá utazni, új helyeket felfedezni, amely által jobban megérthetjük a világ működését, felismerhetjük Isten munkáját a teremtésben. Mindezek mellett fontos tevékenység számomra az edzés: a CrossFit. Ez egy olyan formája a testmozgásnak, amely komoly

fizikai erőpróbát igényel. A mozgás mellett szeretek olvasni, amely abban segít, hogy lélemben növekedjek, és folyamatosan képezem magam.

Hogyan viszonyul a cölibátushoz?

Aki cölibátusban él, az nem választotta a papi nőtlenséget. Én sem akartam cölibátusban élni. Én pap akartam lenni, amihez hozzá tartozik a cölibátus. A papságra mondtam igent, és ami nem fér bele, arra mondtam nemet. Nem lemondtam valamiről, hanem választottam valamit. A választásban mindig van valami pozitív. Nagyon fontos hangsúlyozni ennek a választás jogát.

Törő András atya

Miért hisz Istenben?

Korábban nem hittem Istenben és gyermekkoromban nem voltam vallásos. Isten egy mélypontból hozott vissza, ami által felfedeztem, hogy Ő él és Ő a barátom. Ezért Isten meghívását meghallva, hálából lettem pap. Ha körülnézünk, láthatjuk, hogy a mai világ olyan csodálatos és bonyolult, olyan, amely nem tud magától működni. Ez is Isten létezését igazolja!

Mit gondol a házasság előtti csókról? Az is bűn?

A házasság előtti csók nem bűn. A csók a szerelem jelképe. A bűn az, amikor például egy buliban kihasználunk valakit emiatt.

Különböző kultúrákban a szülők szájon csókolják gyermekeiket szeretetük kifejezése miatt. Ha bűnként tekintünk rá, akkor ez is az?

Hová kerül halála után az ember, aki nincs megkeresztelve?

A nem megkeresztelt embereknek is lehetnek jó tetteik. Az is előfordulhat, hogy sokszor jobbak, mint a megkeresztelték. Fontos azért megjegyezni, hogy ne tartsunk magunkban ítéleteket. Isten irgalmas és szerető, nem a büntetés a fő foglalkozása.

Szabó Gábor diakónus

TÖBB VAGY, HA ADSZ!

A Szent Joe is csatlakozott ahhoz a háromnapos kalandtúrához, melyet a katolikus, a református és az evangélikus egyház hirdetett meg idén ősszel. A 72 óra kompromisszum nélkül elnevezésű önkéntes ifjúsági szociális akcióban több osztály diákjai elkötelezetten és lelkesen arra vállalkoztak, hogy másoknak segítsenek, másoknak okozzanak örömet. A gimnazisták kertet gondoztak, szemetet szedtek, festettek. Az általános iskolások pedig társasjátékokat készítettek, muffint sütöttek és kulturális műsorral kedveskedtek nagyszüleiknek. Az alábbiakban két általános iskolai beszámolót tárunk elétek.

csapatunk csokisat, vaníliásat, citromosat és meggyes-mákos ízűt készített. A műsorunkban énekeltünk, verset mondtunk, és bemutattuk ki miben tehetséges. Volt aki tornázott, volt aki dekázott, de trombita- és furulyaszólót, fitnessbemutatót is láthatott a

közönség. Az előadás után kötetlen beszélgetés következett teázással, sütizéssel. Sok dicséretet kaptunk a szereplésért. Jó volt látni a nagyszüleink boldog arcát, amiért megleptük őket.

Laczkó Bátor 4.A

A 72 óra kompromisszum nélkül programban a 4.a osztály is részt vett. Ez az önzetlen segítségnyújtásról szólt. Az idősek világnapja alkalmából a nagyszüleinknek, dédszüleinknek készültünk ünnepi műsorral, melyet október 8-án adtunk elő az iskola dísztermében. Ebből az alkalmából saját készítésű muffinnal kedveskedtünk szeretteinknek. Előző este összegyűltünk egy-egy osztálytársunknál, hogy megsüssük a finom muffinokat. A mi

72 óra kompromisszumok nélkül az 5.a szemével

A kihíváshoz - amit osztályfőnökünk olvasott fel nekünk-, szívesen csatlakozott az osztályunk, hiszen az újrahasonosításra, szelektív hulladékgyűjtésre mi is odafigyelünk minden nap.

A választható programok közül nekünk a péntek délutáni társasjáték készítés tetszett legjobban, mert abban az egész osztály részt tudott venni. A játék nevét osztályfőnökünk találta ki, "GAZDÁLKODJ ÖKOSAN!" címmel. A többi a mi dolgunk volt. Rengeteg jó ötletünk volt ezzel kapcsolatban.

Mivel 30-an vagyunk az osztályban, azt találtuk ki, hogy mindenkinek jut egy játékmező névsor szerint, amire az adott gyerek fogalmazza meg az utasításokat. Pl." Szelektíven gyűjtötted a szemetet, lépj előre 3 mezőt!" vagy "Eldobtál egy műanyag flakont, addig nem mész tovább, még páros számot nem dobsz!". Ezután a szép díszített betűkkel, a játékmezőkkel, a kihívás piktogramjaival elkészítettük a társasjátékokat. Bábuk helyett kupakkal lépünk. Nagyon jó lett! Mindenkinek nagyon tetszett! Dorka néni még kölcsön is kérte, hogy az osztályának megmutassa. Ha van egy kis szabadidőnk, szívesen játszunk vele a mai napig! Szívesen vesz részt osztályunk az ilyen programokon máskor is!

König Regina 5.A és
Jászai Mária osztályfőnök

A MI SZALAGTŰZŐNK

A szalagtűző mindenki életében fontos esemény. Várunk, remélünk tőle valamit. Talán a felnőttkort, mely amúgy is elérkezik. És elérkezével valamit magunk mögött hagyunk – a felhőtlen gimnáziumi éveket. De mi játszódik le ilyenkor a tanulóknban, az osztályban? Az alábbiakban a négy röpke írás talán valamelyest bepillantást enged végzőseink szalagtűzőinek színfala mögé is.

12.A A szalagtűzőkről mindenki tudja, hogy a gimnazisták egyik legfontosabb eseménye. Egy különleges alkalom, amikor az osztálytársaival együtt készül az utolsó megméretetésre a végzős diák. A miénk sem volt ez alól kivétel. A hónapokon átívelő táncórák, a koreográfia és a programterv készítés mind-mind olyan feladatok, amelyek elvégzésre vártak, viszont az ezekre fordított erőfeszítés meghozta a gyümölcsét. Minden évfolyamonkon lévő osztály gyönyörű táncot mutatott be, hasonlóan pompásan kinéző ruhákban, a viselőjükről nem is beszélve. A szülők, rokonok és egyéb hozzátartozók, valamint az osztályokat tanító tanárok mindannyian csodálattal néztek minket, ahogyan bemutattuk milyen közösségeket alakítottunk ki, és azt, hogy mi mindenre vagyunk képesek. Arról nem is beszélve, hogy mindez a járvány árnyékában tettük. Minden évfolyamtársam nevében szeret-

ném megköszönni utólag a minket tanító tanárok szervezését, valamint a tánctanárok és a vezetőség háttérben elvégzett segítségét. Minden jövődöbeli végzősnek legalább ilyen, ha nem jobb szalagavatót

kívánok, és próbáljátok meg jól érezni magatokat osztálytársaitokkal, ameddig csak lehet!

Adorján Krisztián

12.B Szerintem minden diák, miután elérkezik a végzős évéhez, a szalagtűzőt várja a legjobban. A mi osztályunk a felkészülést még 11. osztály év végén, májusban elkezdte. Sokan kérdezték azt az osztályfőnöktől, hogy „na de Csilla

néni, minek ilyen hamar elkezdeni, hol van még az...” és mindig azt a választ kaptuk, hogy „meglátjátok, nagyon hamar el fog jönni” - így is lett. Akadtak nehézségek a nyári próbán a zakó méret vételénél, vagy a táncruha kiválasztásánál. Végül nagy nehé-

ségek árán, és a kitartásnak köszönhetően, megszületett minden döntés, minden vitás helyzetben megkaptuk a segítséget és szervezést Csilla nénitől. Úgy gondolom, beszélhetek az osztály nevében, hogy mindenki nagyon élvezte a felkészülést. Nagyon sokat neveltünk, az elején azért, mert épp, hogy nem akadt össze a két lábunk, a végén pedig már élvezetből. Mikor elérkezett a szalagtűző napja, mindenki nagyon izgatott volt, több hónapnyi munkát adtunk elő. Végzős osztálytársaim és hozzátartozói lepték el a Szent Anna Székesegyházat és az új épület tornatermét. Nagyon izgultunk, de bíztunk magunkban és egymásban - együtt minden sikerül! Feltűzték a szalagot a templomban, majd rövid fotózás után rohantunk vissza az iskolába öltözni a táncruhánkba. A székek megteltek egytől egyik, üres hely nem volt a tornateremben. A zene elindult, mi bevonultunk. A szüleink sírtak a büszkeségtől és meghatottságtól. Bécsi keringővel kezdtünk,

ezután egy felszabadultabb korszakváltó tánc következett. A táncok után egy rövid kis énekes meglepetéssel készültünk a szülőknél, és ami meglepett minket, hogy Csilla néni is készített nekünk egy ajándékot,

ami a 4 év alatt történt pillanatokat foglalta össze. Sírnam... Tudtam, hogy ilyen alkalom, ilyen társaság és ilyen osztályközösség nem lesz többet az életemben. Köszönjük ezt a sok felejthetetlen pillanatot osztályfő-

nökünknek, és örülünk, hogy vele együtt élhettük át.

Juhos Betty és Tóth Máté

Sok próbálgatás és ötletelés után júniusra meglett a végső terv: az osztály retró zenékre fog táncolni, korhű ruhákban. Utolsó pillanatokig tökéletesítettük, majd az egészet feldobtuk egy, az osztályról készült vicces videóval. Október másodikán teljesedett ez ki: a Szent Család Plébánián gyűltünk össze a 12.A osztállyal, szeretteinkkel és a vezetőséggel. A mise izgatottan telt, a végén pedig osztályfőnökeink feltűzték mindannyiunkra a szalagot. Ezt követően az iskolánk tornatermében köszöntőt mondtunk, előadtuk műsorainkat. A lányok csillogós, színes ruhája tökéletes kontrasztban állt a fiúk fekete szettjével - látványos előadás volt a kívülről nézőknek. A napot közös énekléssel és szülő-gyermek táncjal zártuk. Hálásak vagyunk segítőknek, tanárainknak, egymásnak és természetesen Istennek, amiért a járványhelyzet ellenére megtarthattuk ezt az ünnepet.

Zahonyai Bernadett

12.C Sírás, nevetés, ellógott tesi órák, ruhapróbák - a szalagtűzőnk pont ugyanolyan kaotikus, ám érzelmekkel teli volt, mint mindenki másé. Ugyanakkor, -mint minden ilyen esemény-, utánozhatatlan és megismételhetetlen

volt, hiszen a miénk. Azé a 18 fiatalé, akik immáron a negyedik évüket töltik együtt. Ez a szalagtűző tőlünk volt más, a mi érzelmeinktől és egyéniségeinktől. Az előkészületek a digitális oktatás miatt késve kezdődtek el 11. osztály év végén.

12.D A szalagtűzőre való felkészülés az osztályunknak nem ment épp zökkenőmentesen. Rengeteg problémával kellett megbirkóznunk, és a megoldásokat csak magunktól várhattuk. Sok embernek kellett lemondania a „tökéletes” szalagtűzőről. Akár a helyszín, akár a választott tánc, a ruhák, a próbák olyan konfliktusokat szültek, amiket meg kellett oldanunk. Ez az egész időszak a kompromisszumokról és a felelősségvállalásról szólt. De persze ez csak egy szelete a történetnek, emellett tapasztaltunk rengeteg másit is. Amikor a próbák megkezdődtek, érezni lehetett a kezdeti lelkesedést. Valahol mindenki kíváncsi volt egy kicsit, hogy mit fogunk tudni kihozni magunkból, akár egyénileg, akár csapatként. Voltak ugyan nehezítő körülmények, mindenki próbálta a maximumot teljesíteni. Mikor eljött az augusztus-szeptemberi időszak, kezdtük felfogni, hogy nincs sok időnk hátra.

„Mondjuk le a második táncot?”
„Megint nem jött el xy!”
„Énekeljünk hangosabban!”
„Legyen egyáltalán ének?”

„Túl sokat vállaltunk...”
És még sorolhatnám. Itt éreztük meg igazán, hogy ez nem egy feladat, amit megkaptunk. Ez nem kötelező. Ez csak és kizárólag rólunk és értünk szól, és nekünk kell minél felejthetlenebbé tenni. A szalagtűző napján már mindannyian úgy éreztük, hogy jaj, csak legyünk már ott! És amikor bevonultunk...a tűzés, a keringő, a szülők arca, amikor láttak minket a szép frakkokban és habos-babos ruhákban. A

néptánc, amikor már csak kiadtuk, kikibáltuk magunkból a feszültséget, és senkit nem érdekelt, hogy elrontottuk, rossz helyre vagy nem ritmusra léptünk. Talán ezután jöttünk rá igazán, hogy ennyi volt. Nem lesz több próba, nem lesz még egy ilyen élményünk. Ott és akkor lezárult egy része az életünknek. De az emlék tényleg örökre megmarad, és senki nem veheti el tőlünk mindazt, amit ezáltal kaptunk.

Fekete Hattyú

INTERJÚ ZOMBOR MÁRTIKA NÉNIVEL

Kutyabemutató az iskolában

Szeptember 14-én első órában az Aura Segítő Kutya Alapítvány kutyabemutatót tartott. nyolc osztály vett részt rajta. Két kutyával tartották a bemutatót. Az egyiket Kopinak hívták, a másikat Légyszinek. Kopi egy tanulókutya. Egy éves és három hónapos, fekete szőrű állat. légszsi idősebb, mint Kopi, barna szőrű. Először Légyszi mutatott be trükköket a közönségnek. Minden produkció után kapott egy jutalomfalatot. Utána Kopi következett. A bemutató legnagyobb sikere az volt, amikor a kutya megcsengette a csengőt. Ezután tapsvihar volt. A kutyákat az előadások előtt és után meg lehetett simogatni.

Hányszor tartottak már kutyabemutatót az iskolában?

Az iskolánkban közel négy éve tartunk kutyás bemutatókat, évente 2-3 alkalommal. A COVID járvány ideje, azaz az online oktatás alatt volt egy picike szünet.

a kedves kérésre. Hercegnő pózban a kutya lefekszik és kecsesen keresztbe rakja a kezét, azaz a mellső mancsait, személy szerint nekem ez volt a kedvencem a kutyabemutatókon.

Önnek vannak kutyái?

Honnan származott az iskolai kutyabemutatók ötlete?

Az ötlet akkor született, amikor megismertem az AURA Segítő Kutya Alapítvány vezetőjével, aki beszámolt nekem a korábban általuk tartott iskolai bemutatókról és megkérdezte, hogy esetleg minket is érdekelne-e a tevékenységük. Azt válaszoltam, hogy igen, s így indult a kapcsolatunk.

Mi a bemutatók célja?

A cél részben az alapítvány munkájának megismerése, másrészt az állatok adta élmények formáinak bemutatása. A kutyák közismerten nagyon aranyosak, meg lehet őket simogatni, de ezen felül az alapítvány kutyái nagyon okosak is. Kiképezték őket segítségnyújtásra vakok számára, és bizonyos betegek (pl. epilepsziások, cukorbeteg) állapotrosszabbodását ideje korán jelző, ún. rohamjelző kutyáknak. A rohamok előtti felkészüléssel, a gyógyszerek odakészítésével hamarabb, könnyebben megoldódnak ezek a problémák, vagy teljesen megelőzhetőek. Mind az iskolás gyerekek – azok is, akiknek van, és azok is, akiknek nincs otthon kutyája

, mind a tanárok rendkívül hasznosnak tartják ezeket a kutyázós alkalmakat, s nagyon örülnek a találkozási lehetőségnek, szívesen látogatják őket.

Milyen visszajelzések érkeztek a kutyabemutatókról?

Képzeld, csak pozitív visszajelzések érkeztek! Mindenki nagyon örült ezeknek az alkalmaknak, nagyon várták ezeket. Rendszeresen jelezték, hogy milyen jó volt, és érdeklődtek a következő lehetséges alkalom idejéről.

Volt már olyan kutya, amelyik különösen tetszett a gyerekeknek?

Azt tapasztaltam a bemutatókon, hogy mindig minden kutyát előre bemutatnak az alapítvány munkatársai, az adott kutya különleges képességeinek leírásával. Előfordult, hogy a kutya viselkedése nyugtázta a gyerekeket, máskor a mókás, vagy találó neveik okoztak általános derűtséget. A Péntek névre hallgató kutya péntek 13-án született, Dominó hasán a játéokra emlékeztető pöttyök vannak, Légyszi azonnal reagál

Gyermekkorom óta vannak kutyáim, jelenleg csak egy. Szerettem volna, hogy a saját kutyámból is segítő kutya legyen, s kerestem egy felkészítő helyet, így ismerkedtem meg magával az alapítvánnyal. Kiderült azonban, hogy a saját kutyám kicsit félénk. Otthon nagyon készsleges, de az utcán, közösségben félősen viselkedik. Ha az én kutyám nem is volt alkalmas segítő szerepkör betöltésére, örömmel mutatom meg nektek a többi kutya tehetségét. Tudod, a 2. osztályosokhoz minden héten egyszer jön órára az alapítvány kutyusa. A jó tapasztalatok alapján az alapítvány vezetője támogatná iskolánkba is egy saját kutya kihelyezését, de ennek megszervezése bonyolult, még dolgozunk rajta.

Ez egy nagyszerű ötlet! A legutóbbi bemutató két kutyája nagyon különleges volt, főleg az tetszett, amikor egyikük az orrával megnyomott egy csengőt. Köszönöm szépen a beszélgetést!

Mező Kincső Kitti 4.A

PÓDIUMBESZÉLGETÉS HARANGHY SÁNDORRAL

Oktober 21-én Haranghy Sándor - a záhonyi vérengzés túlélője, (nem melleleg Haranghy Anna 5.b és Haranghy Lilla 4.a osztályos tanulók nagypapája - a szerk.) - látogatott el iskolánkba, aki az 1956-os forradalom és szabadságharc kegyetlen történéseiről számolt be; ezzel elérve együttérzésünket és mély tiszteletünket a hazáért küzdő honfitársaink iránt.

Milyen volt a hangulat az országban a forradalom kitörése előtti években?

Már az 1948-as évben - ahogy ők nevezték a fordulat évében elkezdődött a népiirtás. Tábornokok sokaságát végezték ki, köztük Rajk Lászlót, volt belügyminiszter urat is. A légrében érezni lehetett a feszültséget, a nyugtalanságot, ami belengte az egész országot, ezzel jelezve: itt valami készül. Az üzletek üresen álltak a városokban, az emberek élelmiszerkészleteit a kommunisták tucatjával kobozták el. A bíboros-hercegprímás, Mindszenty József bebörtönzése ellen nők százai tiltakoztak, köztük édesanyám is, ezzel még nagyobb ellenszenvet mutatva az ostromló ruszkiak iránt. Október 6-án újratették a halottakat, s megígérték ilyen többet nem fordul elő. Pár év múlva mégis eljött az, amitől mindenki rettegett. A Petőfi kör, s más írói társulatok szórólappal közölték nemtetszésüket, a nép kisebb mozgalmakat szervezett.

Hol voltak önök 1956 őszén? Miként cselekedett az ellenség ezekben a napokban?

A szovjetek három helyen hidat építettek, ahol gördülékenyebben folytatódhatott az átkelés a tankjaikkal, teherautóikkal. Mi ekkor Budapestre igyekeztünk, hiszen a rádió közleménye szerint a Parlament előtti téren tömegmészárláshoz folyamodtak a katonák, és feltörve a lőszerraktárt Miskolcnál pihentünk le, majd másnap reggel a dolgok kezdtek elcsitulni, így mi irányt változtatva visszatértünk Záhonyba.

Igaz-e az, hogy futballmérkőzést játszottak az oroszokkal november 3-án este?

Igen, méghozzá igen nagy meccset. Ők ettek, ittak jól mulattak, s mi se voltunk másképpen. Nem sejtettük, hogy ezután jön még csak a nagy vihar, ami nagy port kavart életünkben.

Mi történt pontosan Záhonyban november 4-én? Hova hurcolták el önöket?

A reggeli órákban arra lettünk figyelmesek, hogy 40 pácélos kerítette körbe a laktanyát, 18-an pedig a közelben lapultak meg és tüzelő állást vett fel testtartásuk. Percekkel később pedig már elcsattantak az első lövések. Mindent löporfüst borított, azonnal a földre hasaltunk, s próbáltunk valamilyen menedékhelyet keresni. A kerítés alatti árok bizonyult a legmegfelelőbbnek. Ahogy megindultunk arra, az egyik tüzer észrevett minket, és a társamat azonnal tarkón lőtte, akit nem sokkal ezután piros vér borított. Ott helyben szörnyethalt. Mellettem csak hullottak elfelé az emberek, s még feldolgozni se volt időm, cselekednem kellett, s minél hamarabb kijutni erről a helyről. Hiszen pillanatok alatt az én életem is porrá lett volna. Mire odaértem a lövés egyszerűen elhalt, a katonák az árok felé vették az irányt, és kitessékelték azokat akik ott rejtőztek el. Voltak akik a laktanyában tartózkodtak, sorba állították és sortüzellel iktatták ki őket. A nagy durranásokra mentők szirénázása hallatszott, és nagy tévovázás után megengedték, hogy a súlyosabb sérülteket - szám szerint 15-öt - feltegyünk a kocsikra. Ezt követően összeszedtük velünk elhunyt társainkat. Szörnyű látvány fogadott minket. Egy emberünket úgy lőttek meg, hogy az agyveleje kiloccsanva terült szét hideg

testén. Borzalmas körülmények között hagytuk ott a laktanyát, de előtte még összeszedtük velünk a romoknál lévő kenyereket, cukrot, konzerveket. Elhurcoltak minket Ungvárra egy poros, elhagyott épület pincéjébe, ahol szalmán hajthattuk a fejünket nyugovóra. Az ottani időszak nem volt fenéig tejfel. Bár nem bántak velünk kikötött kutyaként, de mégsem kezelték minket turistának. Az, hogy némiképp értettem az ottani nyelvet, nem vált hátrányomra. Sőt, én kaptam azt a feladatot, hogy az ott lévők neveit és adatait írjam össze. Harmincöt nevet számoltam meg, ennyien lettünk elfogva.

Mennyire voltak meghatározóak az ottani élmények a későbbi életére?

Azt nem lehet elégszer elmondani, hogy ami ott történt, az mély sebeket hagyott mindenki benn, akár hozzátartozóról, akár pedig túlélőről legyen szó. Hatalmas veszteség volt mindenki számára a szerettei, katonatársai halála. Férjek, családapák, jó barátok veszítették életüket e mészárlás során. És azt az úrt, amit hagytak, senki sem tudja kitölteni. Torjai Gyula - aki szintén mártírhalált halt - egyszem lányát és feleségét hagyta itt. Én jól ismertem őket, és valahogy úgy hozta a sors, hogy az özvegy hölgyet pár év után feleségül vettem, és így egyben családapa is lettem.

Így október végén, milyen érzések kavarognak önben? Mennyire kavarkják fel a 65 évvel ezelőtti események?

Ezt az ember minden egyes évben átéli. Az hogy nem tudja elfeledni ezeket a szörnyűségeket, hiába teltek el évtizedek, s hiába gyógyult be szívünk. Ugyanolyan élénken ott él bennünk, s ez minden egyes megemlékezéskor újrajátszódik.

Gál Anna 11.A

MINDENSZENTEK ÜNNEPE ÉS HALOTTAK NAPJA

Zolcsák Miklós görögkatolikus parókuszt kérdeztem mindenszentek és halottak napja kapcsán. Miklós atya szívesen válaszolt kérdéseimre.

Mit ünneplünk pontosan mindenszentek ünnepén, és mit halottak napján?

November 1-jén van mindenszentek ünnepe. A megdicsőült szentek ünnepe, akik eljutottak az üdvösségre, vagyis Isten országában vannak. Látják Istent színről színre. A szentek közösségében vannak. November 2-án a halottainkra emlékezünk. Azokra, akik elköltöztek a földi életből. Imádkozunk értük, hogy eljussanak a mennyek országába. A temetőben a síroknál emlékezünk gyertyával, virággal, koszorúkkal. A templomokban pedig gyászmiséket mutatunk be az elhunytak lelki üdvösségéért, hogy minél hamarabb eljussanak a mennyországba.

Miért fontosak ezek az ünnepek?

Memento mori - Emlékezz a halálra. Azért fontos, hogy az élők is mindig emlékezzenek. Hogy a halált is fontosnak tartásuk, hiszen mi is eljutunk, mi is elköltözünk

ebből a földi életből. Nagy felelősségünk van, hogy Isten hitében éljünk és eljussunk az örök életbe.

Mit jelent a sírhely? Miért fontos szimbólum?

A sírhely a földi lakhelye a testnek. A léleknek már nem. A lélek átment a halálból az életbe. Emlékeztet az emberi életre, de tanít a föltámadásra. Jézus feltámadására és az én feltámadásomra.

Milyen személyes élmények kötik Miklós atyát ezekhez az ünnepekhez?

Nagyszüleim, szüleim halála, és sírjaiknál való jelenlétem mindig megerősítenek abban, hogy aki hisz Jézusban, annak örök élete van. Az emlékezést és a mennyországot adja, és árasztja felém.

Mit szimbolizál a virág és a mécses?

A virág beszél az élet szépségéről, a tiszteltről, és arról a személyről, akit szerettünk. Hisszük a lelkünk mélyen, hogy Ő nem halt meg, hanem él. „Él az én lelkem és dicsér téged.”

A mécses Krisztus világosságáról beszél. Krisztus feltámadásáról, ahol fény, ragyogás és örök világosság uralkodik.

Mi a véleménye az angolszász országoktól átvett halloweenről?

A halloween az nem a mi hitünk, az a keltáké. A mi hitünk nem erről szól. A mi hitünk Krisztus feltámadásáról és az örök életéről szól. Mi az örök életre születünk újjá. Ahol nincs sem sóhaj, sem fájdalom, csak az örök isteni lét. „Aki hisz bennem, annak örök élete van és Én feltámasztom az utolsó napon.”

Skublics János 11.A

BEMUTATKOZIK A 9.B OSZTÁLY

Osztályunkban harminc tanuló van: huszonegy lány és kilenc fiú. Nagyobb részünk ebben a tanévben érkezett a Szent Joe-ba. De voltak olyanok is, akik már korábban itt tanultak. Fontos számunkra a vallásos élet és a minőségi oktatás. A legtávolabbi osztálytársunk Markiv Miklós. Ő ugyanis Munkácsról érkezett hozzánk. Rajta kívül mindannyian belföldiek vagyunk, de vannak elég távol lakó osztálytársaink is. Hatan vagyunk kollégisták, a többiek helyiek vagy a környékről járnak be naponta az iskolába. Nagyon meg vagyunk elégedve a kollégiummal: jó a társaság és a nevelőink is lelkiismeretesek. Az iskolában pedig a tanárok különböző dolgokhoz való hozzáállása tetszik a leginkább. És persze a sok program: szentmisék, ünnepek, stb. Ahhoz képest, hogy nemrég kerültünk össze, már volt lehetőségünk ellátogatni a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjére, amit a Szentatya tartott. Ez is közelebb hozta egymáshoz a csapatot. Nem tudjuk, hogy a jelenlegi vírushelyzet miatt

lesz-e lehetőségünk további közös kirándulásokra, de jelenleg több tervünk is van, melyeket már türelmetlenül vár az egész osztályközösség. Reméljük a legjobbakat! Meglepő, de már ilyen rövid idő alatt

kialakultak egészen komoly barátságok. Nálunk, fiúknál, és ugyanúgy a lányoknál is. Természetesen vannak zárkózottabb társaink, de lassan ők is kezdenek feloldódni. Az ember először nem is gondolná, hogy némelyek mire képesek. Ez a mi osztályunkban is így van. Van nálunk kiemelkedő rajzos, "énekes", focista. És a nevüket nem meghazudtoló módon (humán tagozat) van magyarból kiemelkedő osztálytársunk is, akin néha még a tanárunk is elcsodálkozik. A mi osztályunk egy elég nyitott osztály, ezért a szünetekben szívesen tömörül más osztályok, évfolyamok diákjaival. Az osztályfőnökünk és egyben a matematikanárunk Baranyáné Milbik Erzsébet (Böbe Néni). Nagyon jó kapcsolata van az egész osztállyal. Bárki bármit megbeszélhet vele, és a többiek szerint is nagyon jó osztályfőnök. Szívén viseli osztályunk lelki életét, és igyekszik kiküszöbölni minden felmerülő gondot. Bármikor bármivel fordulhatunk hozzá.

Szabó Csaba 9.B

EGY KÜLÖNLEGES NAP – A HALLÁSSÉRÜLTEKNÉL JÁRTUNK

A hallássérültek világnapja alkalmából az iskolából egy lelkes kis csapat szívhez szóló műsorral készült. A felkészítőnk Gabi néni volt. Szerettem a próbákra járni, bár kicsit nehéz volt a jelnyelv tanulása. Nagy élmény volt részt venni a készülődésben. Rövid idő alatt megtanultunk egy dalt jelnyelven. Ezt adtuk elő a hallássérült gyerekeknek, amikor elmentünk az iskolájukba. Az ott tanuló gyerekek kis ajándékkal leptek meg bennünket. De mi is vittünk nekik sok-sok édességet. A programot imádsággal zártuk.

Kovács Janka 3.A

BEMUTATKOZIK TÖKÉS DÁNIEL TANÁR ÚR

Viccei mosolyt csálnak orcáinkra, laza megjelenéséből adódóan megannyi diák közkedvelt tanára. A suliújság őszi kiadásában Dani bácsin a sor, hogy egy-két kulisszatitkot osszon meg velünk, melyben fény derül legínyencebb ételére, melyet szívesen fogyaszt el akár többször is egy héten. És nem, ez nem a csirkepörkölt!

Ön nem debreceni születésű. Honnan került Debrecenbe?

Hatvan városában születtem 1993. november 18-án. Az előbb említett város mellett lévő faluból, Csányból származom. A középiskolai tanulmányaimat a Bajza József Gimnáziumban végeztem Hatvanban. Innen kerültem Debrecenbe, és itt tanultam az egyetemen, történelem-német szakon.

Mindig tanárnak készült?

Igen, gyakorlatilag már a gimnáziumban tudtam, hogy tanár leszek. Nagyon jó tanáraink voltak mind az általános, mind a középiskolai tanulmányaim alatt, akiket példaképeimnek tekintettem, őket akartam követni, olyan tanárrá akarok válni, mint ők.

Hogyan került tanár úr a Szent József Gimnáziumba?

A Szent József Gimnáziumban végeztem a 2018/2019-es tanévben az összefüggő tanítási gyakorlatomat, ami olyannyira jól sikerült, hogy rögtön a gyakorlat letelte után állást ajánlottak számomra, miután leteszem az államvizsgát. Ez a legelső munkahelyem.

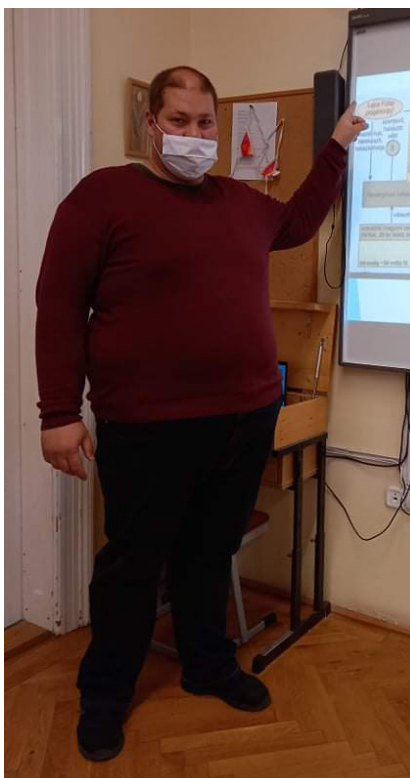
Hogy érzi magát az iskolában?

Az iskolában jól érzem magam, mert a tantestület és az iskolai dolgozók is nagyon befogadóak és szeretnek engem, segítőkészek. Összességében elégedett vagyok az iskolával. Jó az iskola szellemisége. Noha a fizetés alacsony, bár az egész tanári pályára ez elmondható. Valljuk, a tanárkodás nem a gyors vagyonszerzés lehetősége, de szerepet csinálni akármilyen kihívással is jár.

Ha módjában állna, min változtatna az iskolában?

Ha módjában állna, akkor a kötelező óraszámot legalább kettővel csökkenteném.

Minden pedagógus kollégám nevében írhatom, a 26-ról 24-re való óraszámcsökkentés indokolt, mert nagy terhelés alatt vagyunk, főleg most, amikor tarol a Covid és sok a beteg kolléga. Az ebédeltetés nagyon sok

nehézséggel jár - sok gyerek nagy zajjal egy helyre összezsúfolva. Most szerencsére az aktuális osztállyal, akiket viszek ebédeltetni, nincs fegyelmzési gond, de ez nem mindig volt így.

Mit szeret a tanításban?

A tanításban a tanítás sikerességét szeretem. Azt, hogy a diákok megértették az órán elmondottakat. Jó és sikeres dolgozatokat írnak, illetve jól felelnek. Jólesik a diákok és kollégák pozitív visszajelzése is. Nemrégiben látogatták meg kollégák a történelem órámot a 11. A-ban, és jól sikerült

az óra - ez feltölti egy tanárt.

Mi a véleménye a diákjairól?

Bevallom az őszintét, a diákjaimról a véleményem pozitív és negatív is egyben. Sok diákom nagyon ügyes, nagyon jól tanul, nagyon segítőkész és jól viselkedik. Ám vannak a nagyon nem tanulók, rosszul viselkedők, akár visszafelcsúszók. Velük sokat kell küzdeni, ami véget nem érőnek tűnik, de bízom benne, hogy később a beleáldozott energia majd megtérül.

A diákok nagyon szeretik Önt. Mi ennek a titka?

Ez nagyon egyszerű: korban közel állok hozzájuk, megértő vagyok velük, ismerem és megértem a problémáikat. Bizalmasan beszélhetnek velem bármikor bármiről. Nem a legszigorúbb és szőrös szívű tanár vagyok. Korrektül osztályozó és jó indulatú vagyok.

Ön nőtlen. A diákok kíváncsiak, van-e barátnője?

Ez nem hétpecsétes titok. Van barátnőm. A nagyon komolytól még messze van, de bízunk benne. Május óta tart, remélem sokáig.

Hol szokott ismerkedni? Nehéz az ismerkedés?

A közösségi oldalakon, illetve személyesen néha szórakozóhelyeken. Nem nehéz, mert rengeteg lehetőség van a virtuális világban ismerkedésre (társskereső oldalak). Nekem is kapóra jött. Nagyon jó a netes ismerkedés, de nem helyettesíti, csak segíti a személyes ismerkedést, mert ez a legfontosabb ismerkedés.

Milyen az ideális nő Ön szerint?

Nagyon fontosnak tartom a belső értékeket: legyen kedves, megértő, szeressen jóban-rosszban, minden hibámmal együtt fogadjon el. Legyen jó humora és gondoskodó. A belső értékek mellett persze az arcot és a szemet is megnézem.

Szabadidejében mivel foglalkozik? Mi a hobbjaja?

Szabadidőmben sokat szoktam olvasni főleg történelmi témájú cikkeket, könyveket. Most olvasgatok Horthy Miklós kormányzónkról egy könyvet, ami nagyon érdekes. Ajánlom nektek is. Emellett nagyon sokszor zenét hallgatok - a retrótól kezdve napjainkig szinte bármi jöhet.

Elégedett a jelenlegi életével? Szeretne-e valamin változtatni?

Összességében elégedett vagyok. Annyiban változtatnék, az az lenne, hogy tudjak venni egy saját lakást, és ne kelljen albérletben lakjak.

Skublics János 11.A

HOGYAN LETTEM PULITENYÉSZTŐ?

Már gyerekkoromban lenyűgözött a hortobágyi róna. Mivel az általános iskola befejezéséig Hortobágyon éltem a szüleimmel, így élőben láthattam a pusztán legelésző gulyát, hallhattam a csikós ostorok pattogását és a fel-alá szaladgáló pásztorkutyákat, amely kutyák közül a fekete puli volt a kedvencem. Felsőfokú tanulmányaimat Budapesten végeztem a Magyar Testnevelési Egyetemen. Hétfévente amikor nem tudtam hazamenni a versenyek miatt, a szabadidőmben szívesen vettem részt különböző kutyakiállításokon. A ringeket járva mindig visszatértem a fekete pulikhoz, valahogy nem tudtam szabadulni a látványtól, és akkor megfogadtam, hogy nekem lesz ilyen kutyám a Hortobágyon. A sok tervezgetés után aztán 1991-ben rátaláltam a számomra ideális pulira CSERMELYKÖZI HAPCI fekete puli kan személyében. És hogy még teljesebb legyen a történet, vettem egy szukát is a ZUGLÓI PALOTÁS kennelel, aminek a neve CSULI lett. Hatalmas kartondobozban vittem haza a két állatot, amik legjobb tudomásom szerint az első törzskönyvezett pulik voltak Hortobágyon.

A kutyák szépen növekedtek, fejlődtek. Egyszer, amikor kivittem őket sétáltatni a Kilenclükú hídra, egy őszes hajú bácsi (Mészáros Mihály pásztorkutya küllembíró) megszólított, és beszélgetni kezdtünk. Nagyon megtetszett neki a két puli, főleg Hapci, aki már akkor egy igen fickós, élénk, temperamentumos puli volt. Ennek hatására elmentem a környék kutyakiállításaira és sorra nyertük a rangos címeket (HPJ, CAC, CACIB, legszebb pásztorkutya, stb.) A korona mindenképpen az 1993-as Buda-

pesti Világkiállítás volt, ahol Hapci hosszas bírói mérlegelés után osztályban a 2. helyet szerezte meg. Nagyon boldog voltam, és a sok kiállításnak köszönhetően megismertek a hazai pulitenyésztők, és Hapcihoz hozták fedezetetésre a szukáikat. Természetesen nálam is születtek puli almok, és számos országba vittek tőlem szép fekete puli kutyusokat (USA, Finnország, Románia, Szlovákia). Az aktív tenyésztést a 2000-es évek elején hagytam abba, mert Hapci karácsony közeledtével váratlanul elpusztult. Összetört a szívem, nagyon szomorú voltam, hogy elvesztettem életem puliját, de az a genetikai örökség, ami fiaiban és lányokban tovább él egy kicsit kárpótolt.

Sok szép kutyám volt, de HAPCI volt az

igazi, és úgy érzem sohasem lesz még egy ilyen szép, okos fekete puli kutyám. Hacsak tehetem, próbálom népszerűsíteni a magyar kutyafajtákat, és osztályfőnöki órákon előadást tartok a gyerekeknek a kilenc magyar fajtáról. Úgy gondolom, hogy a magyarság-tudatunkhoz mindenképpen hozzátartozik ezen kutyák tisztelete, amit az őstől kaptunk, és vigyázni kell rájuk, mert a jövő nemzedéknek is meg kell ismernie és védelmeznie kell ezt a szép örökséget. Zárásként szeretném név szerint megemlíteni a magyar kutyafajtákat: puli, pumi, mudi, kuvasz, komondor, magyar agár, rövid szőrű magyar vizsla, drótszőrű magyar vizsla, erdélyi kopó.

Vincze Attila tanár

LÁTOGATÁS AZ AGÓRA TUDOMÁNYOS ÉLMÉNYKÖZPONTBAN

2021. október 14-én az 5.a és az 5.b osztály az Agórában töltötte a délelőttjét.

kercs segítségével. Természetesen mindenki ki szeretne volna próbálni, és nyomkodni a billentyűit, mert nagyon vicces colt. Tesláról, a mágneses indukció feltalálójáról is hallottunk az előadás során, mivel a tekercs az ő nevéhez fűződik.

volt saját magunknak megtapasztalni ezeket az új dolgokat, mint a könyvekből megtanulni. Az iskolában is jó lenne sok ilyen kísérlet, jobban élveznénk az órákat. Remélem, még sok ilyen közös élményben lesz részünk az osztályommal ebben a tanévben is!

Kiss Bendegúz 5.A

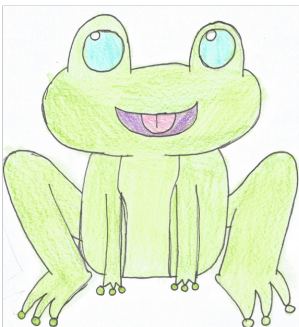

Korábban már többször is jártam a tudományos élményközpontban, legutóbb augusztusban voltam csillaglesen. Mindig nagy élmény az Agóra, de így, hogy az osztályommal mentem, sokkal emlékezetesebb volt. Miután megnézegettük és kiprobáltuk az összes kiállított eszközt, fizikai és kémiai előadáson is részt vettünk. A fizikai bemutatón zenélő villámok kápráztattak el bennünket, mert egy különleges zongorát szólaltathattunk meg a Tesla-te-

A kémiai kísérlet során pedig a folyékony nitrogénről tudtuk meg, hogy a tárgyakat képes lefagyasztani, ultrahideg lesz tőle. Láttuk, hogy egy lufit le is fagyasztott. Azonban az előadó keze nem tudott megfagyni a teshője miatt. Hamar elszaladt az ott eltöltött négy óra, mert nagyon jól szórakoztunk. A kirándulásunk után két héttel a családommal újra ellátogattam az Agórába, annyira tetszett. Véleményem szerint sokkal izgalmasabb

BÉKAKIÁLLÍTÁSON JÁRTUNK

Egyik délután az osztállyal megnéztünk egy békakiállítást iskolánk dísztermében. Nagyon sokféle békát láttunk. Voltak nagyobbak, kisebbek, mindenféle színben.

Nekem mindegyik nagyon tetszett, de a kedvencem egy apró, sárga-fekete pöttyös nyílméreg béka volt. Sokak szerint a békák undorítóak, de szerintem aranyosak, ezért csináltam róluk egy kiselőadást. Játsoztunk egy játékot, hogy mindenki ahhoz a békához állt, amely a legjobban tetszett, én akkor is ezt a békát választottam. Pedig voltak más különleges békák is, de szerintem a nyílméreg békák a legérdekesebbek. Ezen a kiállításon végre láthattam őket élőben is. Örülök, hogy elmehettünk erre a kiállításra. Legközelebb szívesen megnéznék egy kutya vagy cica kiállítást is.

Kovács-Bojté Borka 4.B

NYITOTT SZEMMEL A FŐVÁROSBAN

Az idei tanévet osztályunk egy budapesti kirándulással nyitotta meg. Több híres épületet megnéztünk, leginkább a Sziklakórház érintett meg bennünket.

Az ötlet, hogy ismét elutazzunk Budapestre az osztályfőnökünk, Gabi néni ötlete volt. Először az Országházat szeretnénk volna megnézni, de akkorra már oda túl sok csoport jelentkezett, így a terv befuccsolt. Maradt az az ötlet, hogy budapesti érdekességeket nézzünk meg.

Első állomásunk a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum volt. Itt múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt, ahol az emberiség történetének legnagyobb járványait dolgoztuk fel egy számomra nagyon szimpatikus múzeumpedagógussal együtt. Ezen a helyen egy nagyon érdekes prezentációsorozatot mutatott be nekünk, ami sokunk érdeklődését felkeltette. A bemutató után feladatokat kellett megoldanunk csapatokban, ami szerintem jól összekovácsolta a társaságot. A feladványokat az ott található műtárgyak és írásként kellett megoldanunk, melyek véleményem szerint nem voltak annyira nehezek, de annyira könnyűek sem. A második megálló a Mátyás templom volt, amit tárlatvezetéssel csodálhattunk meg. Köztudott, hogy itt található III. Béla és Antiochiai Anna síremléke, amiről álmélkodva figyeltem az elhangzottakat. Ezután megnéztük a Halászbástyát is, amiről csodaszép képeket készítettem. Itt volt rövidebb szabadidőnk, amikor megebedtünk, s közben jókat dumcsiztunk. Az útunk végéhez közeledve a Sziklakórházba látogattunk el, ahol érdekes dolgokat mutattak be nekünk. Ennek a területnek egy óriási labirintushálózata van, amit körbe is jártunk. A legizgalmasabb része a

helynek az agyagból készült bábuk voltak, melyek a háborúban szenvedő embereket próbálták megjeleníteni. Ezek olyan érzést keltek bennünk, mintha beleláltak volna a lelkünkbe. Elég furá volt... Itt sok dolgot megtudhattunk a háborúban megsérültekről, például azt, hogy miként látták el őket és hasonlók. Vagy például azt, hogy csak egyetlen egy műtő volt, és ez nagyban megnehezítette a sérült páciensek ellátását. Ami szintén felkeltette az érdeklődésemet, hogy az ápoltak emeletes ágyakon is aludtak és egy ágyon akár három ember is pihent, ugyanis kevés volt a hely akkoriban a rengeteg sérültnek. A kórház küldetése, hogy bemutassa a háború valódi arcát, és rávilágítson a béke értékére. Azoknak a hősöknek állít emléket, akik tanúbizonyságot tettek elszántságukról és hősiességükről a

huszadik század legnehezebb időszakában. Számomra ez a program sokat jelentett, és szívesen mennék a jövőben is ilyen egynapos, tanító jellegű kirándulásokra.

Gál Tímea 10.B

ADVENTI GONDOLATOK

„Nyitom-e sorra mindenegy napon Krisztusra váró lélekablakom?” Túrmezei Erzsébet Adventi ház című versének ezzel a sorával indultunk el idén az adventi várakozás és készüllet útján. Első lépésünk a megnyílás, a nyitottságra való készség. Sokszor találkozunk önmagunk zártságával, önmagunkba fordulással, falakkal, amelyet magunk vagy mások építettek körénk, és bizony sokszor zárjuk be az ajtót Isten, Krisztus előtt is. Megnyílni, kinyitni magam, újból engedni, hogy bevilágítson életembe, annak sötét zugaiba is Krisztus világossága és szeretete. Ez az első lépésünk. Kezünkben már a kulcs, el kell fordítani a zárban és megmozdítani a nagy ajtót, hogy ha csikorogva is, de táruljon az a kapu, az az ablak, lelkem ablaka, amely Krisztusra vár. Ő jön és meg akarja gyújtani bennem is a hit, a remény, az öröm és szeretet gyertyáit, fényeit. Jön, és hív, hogy ismerjem fel és ismerjem meg őt. A szembe-kötős adventi játék, amikor a bekötött szemű társunkat csak a szavunkkal lehet vezetni a feladatának végrehajtásában arra hív meg, hogy átgondoljuk mennyire jó az, hogy nekem is, aki sokszor „vakon” vagyok az élet útján Valaki áll a hátam mögött, aki halkán súg, vezet. És minél jobban ismerem őt, annál inkább nő iránta a bizalmam és tudok békességben rá hagyatkozni. Fontos kérdés tehát adventi készülletünk során, hogy nyitott vagyok-e Krisztus megismerésére, a vele való barátságom mélyítésére? Ne féljek ettől, mert ő, mint barát, minden nap meglep valami újjal, valami kedvessel, amely által nő bennem a fény, és a bizalom. Nyitogassuk hát bátran a Krisztusra váró lélekablakunk! Áldott adventet!

Tóth László iskolalelkész

ADVENT KAPCSÁN!

November 28-án elkezdődött az advent, a karácsonyt előkészítő időszak.

A hideg téli időben melegséget nyújt lelkünknek e szent várakozás.

Várakozunk és készülünk a Megváltó érkezésére. Adventi koszorút készítünk, és gyertyát gyújtunk.

De vajon tudjuk-e, mit szimbolizálnak ezek a gyertyák? Vagy miért más a 3. vasárnap színe?

Kérdéseinkre Törő András atya válaszolt.

Mit szimbolizál a lila és a rózsaszín szín az adventi koszorún?

Három lila és egy rózsaszín gyertya van az adventi koszorún, és ennek sem mindegy a sorrendje. Az első és második vasárnap lilát, a harmadikon rózsaszínt, végül ismét lila gyertyát gyújtunk. A lila a bűnbánat, a rózsaszín pedig az örvendezés vasárnapjának a színe. Ezért különböző színűek az adventi koszorú gyertyái. Ezek más-más gondolatok felé irányítják az embert.

Miért a 3. vasárnap színe a rózsaszín?

A harmadik vasárnap kezdőéneke így szól „Örüljete az Úrban szüntelenül, örüljete, mert az Úr közel van.” Ez az ének annak is lehet az oka, hogy már közel vagyunk karácsony ünnepéhez. A mise kezdőéneke adja meg ennek a vasárnapnak azt a hangulatát, amiért ez (Gaudeo) az örvendezés vasárnapja. Ezért a harmadik vasárnap színe a rózsaszín.

Miért kell korán tartani a roráté miséket?

Ezeknek a miséknek az a különlegessége, hogy a mise kezdetekor még sötétség van, és a mise alatt kivilágosodik. A világ sötétségéből meggyünk Krisztus világságára felé. A roráté szentmisékben Szűz Mária-ra emlékezünk.

Mivel ösztönöznéd a diákokat, hogy részt vegyenek a roráté miséken?

A világban nagy divatja van, hogy mindenki valami challengert vállal - lehet adventi challengert is vállalni. Például részt veszünk a roráté miséken - ez a készülletet is tudja erősíteni bennünk. Mindenki próbálja meg azt, hogy a lehető legtöbb roráté szentmisén részt vész. Akár egyetlen alkalom is sokat jelenthet!

Hogyan készüljenek a diákok lélekben adventre?

Advent a készüllet ideje, a rendezés időszaka. Minden, ami nem jó az életünkben, azt meg kell próbálnunk kiegyenesíteni. Egy reális célt mindenki kitűzhet maga elé. Egy dologban próbáljunk meg jobbak lenni, és magunkat túlteljesíteni. Ez az adventi időszak akár egy kihívás is lehet a lelki életem fejlődésének. Ez az időszak is alkalmas lehet arra, hogy fölülmúljam önmagam, többet adjak, mint ami a hétköznapiakban benne van, pl. forduljak oda másokhoz, segítsek valakin. Ezekkel a dolgokkal az Isten jóságát is meg tudom jeleníteni.

Szabó Csaba 9.B

MAGYAR PASSIÓ

A film, ami megszólította a magyar fiatalságot
Premier előtti díszbemutatón nézhettük meg Eperjes Károly első rendezésű
történelmi filmjét, a Magyar Passiót.

A Magyar Passió című film egy 1950-es években játszódó, a kommunizmusban élő magyar szerzetesek keserű sorsáról szóló mű. Rengeteg érzelemmel és feszültséggel, gyönyörűen előadott és lelket megremegtető cselekményszállal rendelkezik.

A filmben Leopold atya és társai azért küzdenek, hogy a háború előtti állapotba állítsák vissza a ferences rendet. Ez sajnos nem sikerül, ugyanis a ÁVH intézkedést ad ki a szerzetesek ellen. Leopold atyát koholt vádak miatt kezdik el kihallgatni. Ezt a feladatot Keller főhadnagy kapja meg. Különböző kínzási módszerekkel próbálják rávenni Leopold atyát, hogy valljon színt. A film alig egy év alatt készült el. Ez az alkotók összeszedett és kemény munkájának köszönhető. A rendező és egyben főszereplő Eperjes Károly volt. Keller főhadnagyot, aki szintén főszereplő, Telekes Péter alakította. Mindkettőjük színészi alakítása fenomenális volt. Az operatőr Csukás Sándor, a producer Hábermann Jenő, a vágó Csillag Mano, a zenéért pedig Bucz Magor Soma felelt.

A film november 4-től tekinthető meg a mozikban. Iskolánk tanárainak és diákjainak lehetősége volt premier előtt megnézni Eperjes Károly alkotását. Ezen a díszelőadáson én is részt vettem. A vetítés után a szervezők beszélgetést szerveztek a rendező-főszereplővel és az operatőrrel, akik kulisszatitkokat is elárultak a film készítése kapcsán.

Személy szerint én nagyon ajánlom mindenkinek a Magyar Passiót. Fiatalon nehéz elképzelni, hogy ebben a korban már legtöbbünk nagyszülei élték, és akár keresztülmentek ilyen vagy hasonló dolgokon. Minden, ami ebben a filmben lett megszínesítve enyhe képet nyújt nekünk arról, hogy mégis milyen borzalmatokat éltek át akkori szerzeteseink. Emellett a hit erejét is nagyon hitelesen mutatja be a rendező.

Mazák Ivett 11.A

BÜVÖSVÖLGYI KIRÁNDULÁS

2021. október 8.-án az osztállyal elmentünk Bűvösvölgybe, ahol a médiavilág érdekes dolgaival ismerkedhettünk meg.

Négy csoportba osztották az osztályt, úgy haladtunk tovább. Az én csoportom a filmezéssel kezdett, ahol megismerkedtünk a greenbox technikával, azaz a zöldhátterrel, és a látottak alapján elkészítettünk egy autós üldözős filmet. A szünet után az újságszerkesztéssel folytattuk utunkat. Ott párokat alkottunk, és így írtunk kitalált újságcikkeket. Mi Fannival egy szerintem nagyon jól sikerült hírlapot szerkesztettünk, amiben állatokat mutatunk be. Miután megmutattam az újságot a tanárainknak és a barátainknak, megkezdődött a harmadik program. Beléptünk a szobába, ahol egy híradóközpontban találtuk magunkat. Egy rövid ismeretterjesztő film megnézésével kezdtünk, ami bemutatta a híradózás minden csínját-bínját. Mikor vége lett a videónak, a csapat minden tagja felolvasott egy-egy rövid híradós szöveget. A következő foglalkozáson az internet veszélyeire hívták fel a figyelmünket egy rövid történeten keresztül. Hamar elrepült a Bűvösvölgyben eltöltött idő. Remélem máskor is visszatérhetek még oda!

Gál Lili 4.A

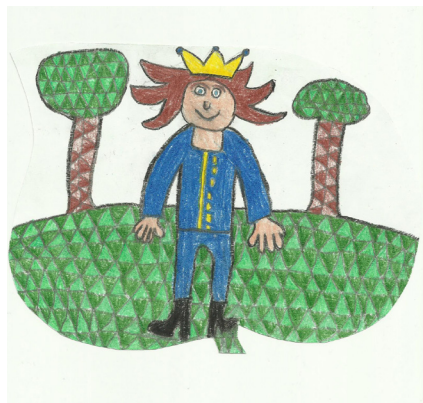

MŰVÉSZNEGYED

A Művésznegyed rovatunkban tehetséges diákjaink munkáit tárjuk elétek. Leginkább illusztrációkban gyönyörködhetünk, de olvashattok itt az indián lányról, Nóriról is. Valamint már elballagott tanulók vizuális költeményeinek is színteret biztosítunk.

Czégény Jázmin 1.A
Assisi Szent Ferenc

Csombordi Áron 2.A

Tasnádi Kinga Ivett
korábbi diákunk

Kovács Janka 3.A

Szilágyi Anilla 9.B
Odüsszeia

Indián Nóri

I.fejezet

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy indián, akit úgy hívtak, hogy Indián Nóri. Ez az Indián Nóri úgy döntött, hogy vándorolni megy éjszaka.

Vitt magával egy lámpát és egy iránytűt. Éjszaka meglátott egy ördögöt, aki épp egy gyereket rabolt el. Indián Nóri eldobott egy követ az ördög felé, de nem találta el az ördögöt. Hanem egy követ talált el, ami lángra kapott. Indián Nóri nagyon megijedt. Elővette az almáit a táskából és eszébe jutott az, hogy megsütheti az almákat. Megsütötte és az ördögre dobta, az ördögöt megsütötte és az ördög eltűnt. Indián Nóri tovább indult és folytatta útját.

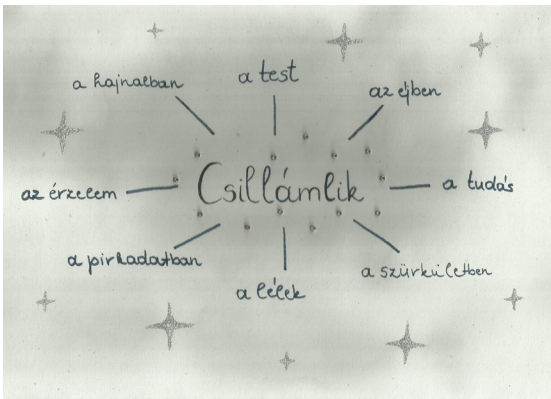
II.fejezet

A táskájában talált egy könyvet és olvasni kezdte. Arról szólt, hogy van egy ház, amiben aranyalmafa termett. Indián Nóri meg akarta ezt találni. Lassan meglátott egy várost és azt a házat, amiben aranyalmafa termett. Gyorsan odasietett a házhoz, de az be volt zárva. Nem találta a kulcsokat. Rálépett a lábtörlőre és valamit érzett a lába alatt. Benyúlt a lábtörlő alá és kivette. Az volt a kulcs. Indián Nóri nagyon megörült. Kinyitotta az ajtót és bement. Felment a lépcsőn és meglátta az aranyalmafát. Leszakított párat és ment folytatta az útját. Indián Nóri megkóstolta az almát. Nagyon finom volt és így szólt:

-Sosem ettem ilyen finomat

Péter Zsazsa 4.A

Pető Zsombor Botond 4.A

Sajtos Nóra korábbi diákunk

SZENTjoeFAZÉK

avagy hogyan mi készítjük

Tepsis csirke Bécsi módra

Bécsi Géza bácsi a Szent József Kollégium oszlopos tagja. Amellett, hogy velünk, diákokkal remekül szót ejt, néhanapján még főz is nekünk. Otthon pedig mindent elkészít a családjának. A főzést nem kötelességből, hanem szenvedélyből teszi.

Bevallom férfiasan, lánykoromban nem voltam egy konyhatündér. A barátaim viccelődtek is, milyen finom szendvicset tudok „főzni”. Kész szerencse, hogy konyhaművészeti hiányosságom ellenére is elkeltem.

Hisz tudjuk, a férfiak szívéhez az út... Gondoljunk csak Laborfalvi Róza híres bablevesére, mely a férje kedvence volt, és ma már egyszerűen Jókai bablevesként emlegetjük. De Meghan Markle sem bízta a véletlenre, amikor későbbi férjét, az angol Herry herceget megkínálta a saját készítésű banánkenyerével. Orbán Viktor pedig a felesége által készített lecsót egyenesen Európa-bajnokként emlegeti.

De arra is jónéhány példát találunk, amikor a férfi kívánja elbűvölni a kiszemelt hölgyet egy-egy ételcsodával. Nos, így tette ezt cirka 30 évvel ezelőtt Bécsi Géza kollégiumi nevelőtanárunk is. Vacsorára hívta Ágotát, de nem étterembe vitte, hanem ő készítette el híres tepsis csirkéjét. A csirke olyan jól sikerült, hogy a randevú után a fiatalok már a házasságot tervezték.

A SZENTjoeFAZÉK rovatban Bécsi Gézával Szabó Csaba 9.b osztályos zszurnalisztajelőltünk beszélgetett a prefektus főzés iránti szenvedélyéről.

Géza bácsi remekül helytáll a konyhában. Szeret, mer alkotni?

Szeretek kísérletezni, szeretek receptes könyveket olvasni, ahol más nemzetek ételeit is leírják. Amennyire a meglévő alapanyagaim engedik, helyettesítem, kicserélem a leírattal. Aztán vagy jó dolog sül ki belőle, vagy nem. De általában jól szokott sikerülni a kísérlet. Ha mégsem, annak az elfogyasztása rám vár.

Mit gondol a mai konyhaművészetről?

Ha nem lennének ilyen kísérletező kedvű emberek, amilyen én is vagyok, akkor a konyhaművészet sem tartana ott ahol most tart.

Kitől tanulta az ételkészítés csínját-bínját? Esetleg magától tanult meg főzni?

Édesanyamtól és annak 5 testvérétől tanultam a sült-főzést. Mindannyian különböző dolgokban voltak jók. Szerencsére beeláttam a konyhájukba, hogy ők mit csinálnak, és hogyan. Első osztályos koromig édesanyám sütötte a kenyeret, az egyik nagynéném pedig a legjobb süteményes volt a családban, a másik nagynéném a kalácsokat készítette remekül. Szóval, volt tőlük tanulnom.

Miért kezdett el főzni?

Sohasem gondoltam volna, hogy én nekem bármikor is konyhába, fakanál mellé kell állnom, mert nem voltam rászorulva. Mindent megcsináltak helyettem. De aztán úgy hozta az élet, hogy nem volt más választásom. Melyik ételre gondol a legszívesebben?

A tepsis csirkére! Hisz ennek köszönhetem a feleségemet is! Elhívtam vacsorázni hoz-

zám, elkészítettem a tepsis csirkét, és onnan nyert ügyem volt.

Hogyan készíti?

Kell hozzá egy egész csirke, amit szépen feldarabolok, és zsiradékkal kikent tepsibe teszek. Mellé vékony hasábokra szeletelt krumplit rakok. Hagymával, sóval és sültcsirke fűszersóval ízesítem. Nyári hónapokban pedig mindenféle kerti zöldséggel bolondítom meg.

Hogyan gondol a főzésre?

Nekem a főzés nem teher, nem nyűg, hanem olyan dolog, mely mindig hoz valami újat. Egy ételt sem lehet ugyanúgy elkészíteni, mindig máshogy sikerül.

Csak otthon szokott főzni?

Sokszor szoktam különféle gyülekezeteknél, esetleg diákjaimmal a kollégiumban főzni. Bármilyen ételt szívesen elkészítek, örömet lelem a főzésben.

Mit szokott főzni a gyülekezetekben?

Mindegyikben mást, de a Szent László Domankos Plébánián a bigoszt szeretik.

Bigoszt?? Az milyen étel?

A lengyelek nemzeti étele. Ott is ahány tájegység, annyiféleképpen készítik. Tulajdonképp a toroskáposzta egyik változata. Harminc éve ismertem meg a lengyelországi Jacek atya barátomat, aki megemlítette

a bigoszt, és én elkészítettem. De még mindig nem tudom igazi lengyelesen készíteni. Korábban a kollégiumi diákjaimnak is főztem már bigoszt, és ízlett nekik. Még Bódis Zoltán igazgató úr is megköstölte, és elismerően nyilatkozott.

Egy szakács számára mi a legnagyobb siker?

Egy szakácsnak az a legnagyobb elismerés, amikor az általa készített étel elfogy.

Szabó Csaba 9.B

MESÉLJ MAGADRÓL, NAGYPAPA!

Nagyapámról, Krecsmáry Györgyről

„Gyerekként sok csintalanságot csináltunk a barátaimmal, az örületbe tudtuk kergetni a tanárokat. Mondanom sem kell, mennyire furán és idegesen néztek ránk, amikor a plafonra rányomtuk a festékes cipőnk nyomát. Áh, azok a szép idők! Más volt akkor a gyerekkorunk, mint most nektek, de élveztük” - mondja nekem nagyapám egy visszaemlékezés alkalmával. Mindig is érdekelt az ő története, életútja. Most erről számolok be nektek röviden.

Nagyapa, kérlek mutasd be magad röviden!

Nos, engem Krecsmáry Györgynek hívnak. Debrecenben születtem 1942. június 12-én, de ennek ellenére Hosszúpályiban laktam. A II. világháborúba születtem bele, és az adott körülmények miatt nehéz életünk volt. Apámnak volt egy malma meg egy cséplőgépe, ebből származott a család jövedelme. az én nagyszüleimet is ebből tartotta el. Van egy négy évvel fiatalabb testvérem is, aki történetesen a keresztapád.

Mesélj nekem arról, mi történt a családdal ebben az időszakban!

Tudod, amikor életbe lépett az államosítás az országban, akkor apám elvesztette a malmát a cséplőgéppel együtt. mindent elvettek tőlünk. Édesanyám nem tudott elhelyezkedni, mivel apámat kuláknak nyilvánították. Édesapám a TSZ-be ment dolgozni, hogy legyen mit tenni az asztalra. később viszont elvitték internáló táborba, ahonnan szerencsére egy év után kikerült.

Milyen volt az iskolás időszakod?

Az általános iskolát itt Hosszúpályiban jártam ki, később bekerültem Debrecenbe a Fazekas Mihály Gimnáziumba. Nem voltam kollégista, ezért mindennap vonattal jártam be az iskolába. Van pár tárgyi emlékem is

az iskoláról. 1956-ban voltam elsőéves a gimnáziumban. Tisztán emlékszem, amikor október 23-án a tüntetések miatt elmaradt a testnevelésóra. A vagongyárnál leszedték a vörös csillagot, amit jómagam is láttam. A további tüntetésre nem mentem el, mert lekéstem volna azt a vonatot, ami hazavitt. Így visszagondolva jól döntöttem, mert aznap beelöltek a tömegbe, amit lehet túl se éltem volna.

Volt valamilyen vonzata ennek a tüntetésnek?

Nos, igen. Például a vasutasok sztrájkba fogtak, emiatt nem jártak a vonatok. ebből adódóan egy jó ideig nem tudtam iskolába járni. Persze januárban vizsgázni kellett az elmaradt anyagokból.

Mi történt veled a középiskola után?

Miután azt elvégeztem, agrármérnöknek mentem. Dolgoztam Hosszúpályiban, Derecskén a járási hivatalban, illetve később Létavértesen.

Hogyan talákoztál nagymamával, és hogyan alakult ezután az életed?

Nagymamáddal munka keretein belül talákoztam, itt Hosszúpályiban. Rendkívüli nőnek ismertem meg. Miután megháza-

sodtunk, egy évre rá megszületett édesanyád. Onnantól kezdve hárman alkottunk egy családot.

Gondolkoztál azon valaha, hogy elköltözzöl?

Nem. Számomra ez szóba se kerülhetett. Kiskorom óta itt élek, ide kötnek a gyökereim, az emlékeim. Nem tudnám elhagyni mindazt, amit itt felépíttem. Ahhoz túl kedves számomra ez a hely.

Nagy Zsuzsanna 9.A

HÍREINK

ISKOLA

Ajándék a Gyermekgyógyászati Klinikának

A Debreceni Egyetem Gyermekgyógyászati Klinika Gyermekintenzív Osztályának küldtek ajándékokat alsó tagozatos tanulóink. A plüssátlakákat Dr. Szikszay Edit az osztály vezetője és Bottlikné Papp Mária főnővér vette át.

Kék vödör akció

Ismét elindult a szokásos Kék Vödör étel- és italgyűjtő akció. A Dorcas Segélyszervezet és a Magyar Református Szeretetszolgálat kezdeményezésére intézményünk is csatlakozott. A vödröket az irodában lehet felvenni, melyeket tartós élelmiszerekkel és tisztálkodási szerekkel tölthetünk meg.

Márton-napi lámpás felvonulás

Vidám felvonulással emlékezett meg az 1.c osztály Szent Márton napjáról. Az apróságok lámpással a kezükben járták végig folyosóinkat, mellyel nem csupán a novemberi sötétséget akarták elűzni, de a jó cselekedeteiket is a lámpás fényével hirdették.

Csokigyűjtő akció

Iskolánk idén is csatlakozott a Bihari Állami Gondozottak Egyesületének adventi csokigyűjtő akciójához. A korábbi évekhez hasonlóan diákjaink ezúttal is lelkesen gyűjtik az édességet. A 10. alkalommal meghirdetett akció azokra a gyerekekre szeretné felhívni a figyelmet, akik lakásotthonokban illetve nevelőszülőknél élnek.

Az iskolai könyvtár nyitva tartása
külső terem (41.), műfüves pálya mellett
Hétfő 8.15 – 12.30 13.30-16.00
Kedd 8.15 – 12.30 13.30-16.00
Péntek 8.15 – 12.00

HÍREINK

KOLLÉGIUM

Városi helytörténeti séta

Bécsiné Kléri Ágota, iskolánk és kollégiumunk könyvtárosa Bécsi Géza prefektus csoportját körbevezette a városban. Bő egy órában megismerkedhettünk a város nevezetességeivel, érdekességeivel. Olyan dolgokról mesélt nekünk Ágota néni, amelyekről valószínűleg még sok helyi ember sem hallott. A csoport nagy érdeklődéssel hallgatta könyvtárosunk mondandóját. A diákok végül vidáman és tartalmasan tértek vissza az esti sétáról a kollégiumba.

Verébavató

Már szeptember vége felé elkezdünk érdeklődni a verébavató felől. A verébavató napján már reggeltől érezhető volt az izgatottság a levegőben. A reggeli torna után nagy volt a készülődés - csapatzászlót készítettünk, jelmezeket az esti előadáshoz, stb.

Aznap, amikor visszaérkeztünk az iskolából, rövidesen el is kezdődött a verébavató mozgalmasabb része a Szent Joe tornateremben, ahol a csapatok mérték össze erejüket. Ekkor felettébb mulatságos és mozgalmas sorversenyekre került sor. Néhány 10. évfolyamos tanuló is részt vett a készülődésben és az avatásban egyaránt. Sokat nevtünk, jól éreztük magunkat.

Ezután a program után következett egy kis pihenés, majd a nap legizgatottabb és legjobban várt része: az előadások a díszteremben. Az összes diáknak nagyon tetszett ez a „produkció(nk)”, szemmel láthatóan jól szórakoztak rajtu(nk). Ezt követően vetélkedőre és - a diákok örömére - játékokra került sor. Majd következett a nap fénypontja, amikor fogadalmat tettünk a kollégium előtt. Megígértük, hogy méltó verebei leszünk a kollégiumnak. Végezetül tánccal zártuk az estét.

Lelki félóra

Szeptember óta több alkalommal került sor iskolánk dísztermében lelki félórára. Legutóbb Törő András atya töltötte fel lelkünket.

Egyéb kollégiumi hírek????

A rezsót honnan vitték hová? Fiúktól a lányoknak?

REJTVÉNYSAROK

Kedves alsó tagozatos!

Bizonyára láttál már a programozható méhecskét. A méhecskét a hátán lévő gombokkal lehet programozni. Egy megfelelő gomb lenyomása után egy lépést tesz előre, vagy hátra, elfordul jobbra vagy balra. Tudtad, hogy több mint 40 lépést képes megjegyezni?

Amennyiben a méhecskét úgy tesszük a paprikára, hogy jobbra néz, a sárgarépáig úgy is eljuthat, ha előre megy 3 mezőt, majd jobbra fordul, aztán előre megy 3 mezőt. Ez összesen 7 lépést jelent. Természetesen más úton is eljuthat, de mi a megoldásainkban mindig a legegyszerűbb utat keressük.

A méhecske útjának gyors leírására úgynevezett KÓDOKAT használunk. A kódokat csak azok tudják megfejteni, akik ismerik annak kulcsát. Az előbbi esetnek egy egyszerű kódja lehet az, hogy E3JE3. Amennyiben nehezebben megfejthetőbbé szeretnénk tenni a KÓDOT, az előre, a hátra haladásnak, valamint a jobbra és a balra fordulásnak akár színeket is használhatunk. Ha az előre haladást piros(p), a hátra haladást fehér(f), a balra fordulást zöld (z), a jobbra fordulást kék(k) színekkel jelöljük, az előző KÓD p3kp3.

Az újság mindegyik számában találhatsz programozási feladatot. Az első programozási feladatnál a méhecske a bal felső sarokban van és jobbra néz. Azon az úton, amelyiken végig megy, olyan betűkön halad át, amelyek egy védett állatunk nevét adják. A feladat az, hogy ennek a védett állatnak a nevét add át Angelika néninek. Ezt érdemes hamar megtenned, ugyanis aki gyorsabban megfejti, több pontot kap. A pontszámokat a tanév végén összegezzük, és a legtöbb pontot elérőket jutalmazzuk. A méhecske ezen a táblán halad végig, és mozgásának a KÓDJA:

m2bm2am3bm2bm4am2am

s	z	i	g	o	r	ú
e	l	v	i	s	z	i
n	e	á	r	v	á	n
t	a	n	u	l	n	i
t	ö	k	s	o	y	l
e	k	e	s	z	é	l
e	l	e	f	á	n	t
k	u	t	y	a	h	a

ALSÓS DIÁKJAINK ARANYKÖPÉSEI

„Angelika néni is evett őseember korában nyershúst?” - kérdezte gyermeki őszinteséggel korábban egy 3. évfolyamos tanítványom, amikor az őseemberekről tanultunk. Az osztállyal persze jót kacagtunk a kérdésen. Akik a legkisebbeket tanítják, gyakran van hasonló élményben részük. De nem leszünk önzők, a nagyérdemű elé tárunk néhány gyermeki elszólást, hogy mások arcára is mosolyt csaljunk.

1.Tanár: „Gyerekek! Pótoljátok az alábbi szólásokban, közmondásokban a hiányzó főneveket!”

..... nem lesz .....

Diák: Szalámiból nem lesz majom. 4. évfolyam

2.Tanár: „Gyerekek, ki miért szeretne hálát adni Istennek?”

Diák: „Én azért, hogy megszülettem.”, „Én azért, hogy van családom.”, „Én azért, hogy ebbe az iskolába járhatok.”, „Én azért, hogy a tyúkok tojást tojnak.” 2. évfolyam

3. Diák: „Az igaz, hogy mivel bennünket Pappnak hívnak, nekünk felnőtt korunkban papnak kell lennünk?”

Tanár: „Természetesen.” 3. évfolyam

4. Tanár: „Gyerekek! Mindenki írjon egy kérdést a lapra, és azt továbbítom egy papnak.”

Papp családnevű diák: „Nekem?” 4. évfolyam

5. Diák: „Na, jól van! Okos enged, számár szenved. Dani, te vagy az okos, én pedig a szá...!” 4. évfolyam

6. 1956 az elsősök szemével.

Tanár: „És akkor kitört a.. kitört a ... Mi tört ki, gyerekek?”

Diák: A vulkán! 1. évfolyam

Sin Angelika

KI LEHET Ő?

Ebben az állandó rovatban minden alkalommal egy tanárt kell felismernetek. Így van ez ezúttal is. Nos? Ki lehet ő? Könnyítésül elárult magáról néhány jellemző dolgot, melyet kiegészítenék még azzal, hogy házastársával egyaránt olyan országban születtek, amely ma már nem létezik. Amennyiben megfejtettétek ki ő, a válaszokat írjátok fel egy lapra, majd juttassátok el hozzám (Sin Angelika)!

- gyermekkoromban izgó-mozgó gyerek voltam
- 3. elemiben kettessel zártak le testnevelésből
- szeretem az állatokat
- diákkoromban nem szerettem sokat beszélni, most pedig egész nap beszélek
- fiatalkoromban terveim között szerepelt az olimpián való részvétel

A nyeremények:

alsó tagozatos diák esetén: könyvjutalom

felső tagozatos diák esetén: büfé kupon

gimnazista diák esetén: kocsikázás egy Ford Mustanggal

